

A MI SZINHÁZUNK

132.

**NE HAGYD
BECSAPNI MAGAD!**

FALUSI TRÉFA 1 FELVONÁSBAN

IRTA :

JÓS FERENC.

SZALÉZI MŰVEK, RÁKOSPALOTA

A SZINMŰVEK RÖVID TARTALMA

130. szám. A törpék második karácsonya.

Karácsonyi játék 1 felvonásban. — Irta Szommer Károly. — 15 gyermekszereplő. — Szín: Tisztás a fenyőerdőben. — Ára 80 fillér.

Jászayné Holczer Magda sorozatunkban megjelent bájos mesejátékának folytatása ez a kis színmű. A kis törpék most is olyan együgyűek, édesek és jóságosak, mint a multban és a szépen csengő rímek nyomán bájos karácsonyt varázsolnak maguknak és az erdő két kis árvájának. Hatásos, poétikus és könnyen betanítható karácsonyi játék.

131. szám. Földvásár.

Falusi tréfa 1 felvonásban. — Irta Jós Ferenc. — 3 férfi és 2 nőszereplő. — Szín: Kisgazda-udvar. — Ára : 80 fillér.

Furfangos és komplikált földvásár képezi tárgyát ennek a kacagtatóan mulatságos és élethű falusi vígjátéknak. Csománé asszony haragszik a férjére, mert az birtokvásárlás ürügye alatt reggelig tartó alkudozásokat folytat Tólas gazdával. Az egyezkedés színhelye a falu kocsmája s ez a tény igen gyanus színben tünteti fel a dolgot. Még jobban megijed, mikor megtudja, hogy férje nemhogy vásárolni készül, hanem még a saját földjét is el akarja adni. Már-már kitör a családi háború, mikor kiderül, hogy az egész állítólagos földvásár csak arra jó, hogy a két sógor olcsón megszerezze Fűrész úr földjét. A két asszony elismeréssel és ijedelemmel adózik férje eszének, amely rövidesen még az övékén is túljár.

132. szám. Ne hagyd becsapni magad!

Falusi tréfa 1 felvonásban. — Irta Jós Ferenc. — 4 férfi és 1 nőszereplő. — Szín: jobbmódú gazdember szobája. — Ára 80 fillér.

Jóizú és mulatságos parasztkomédia, amely arról szól, hogyan jár túl Durák gazda a minden hájjal megkent pesti ügynök eszén. Pióca úr, aki porszívógépekkel házal, holmi minisz-

**NE HAGYD
BECSAPNI MAGAD**

A MI SZINHÁZUNK

132.

NE HAGYD BECSAPNI MAGAD

FALUSI TRÉFA 1 FELVONÁSBAN.

IRTA:

JÓS FERENC

SZALÉZI MŰVEK KIADÁSA, RÁKOSPALOTA.

S Z E M É L Y E K :

PIÓCA úr
DURÁK MÁRTON, kisgazda
ÖRZSE, a felesége
ANDRÁS sógor
JÓZSEF sógor

Szin : Jobbmódú gazdaember szobája, Búbos kemence, kecskelábú asztal, hozzávaló székek, tulipános láda, fiókos szekrény, Jobbról, balról ajtó, szemben ablak.

A Magyar Királyi Belügyminisztérium 109000./1932 számú rendelete alapján az előadás jogát fenntartjuk.

**Az előadási jog
a kiadónál (Szalézi Művek, Rákospalota) is megszerezhető.**

1. JELENET.

Durák és Örzse.

DURÁK *(az asztalnál ül. Előtte boros kancsó és pohár. Iddogál. Énekel):*

Hogy engem egy asszony
Égzeccirozgasson,
Olyan nincs, de nem is vót,
De nem is lesz a fisonérba!

ÖRZSE *(a fiókos szekrényben rakosgat. A fiókokat huzgálja):* Legalább a nótájával ne maceráljon
mán kend!

DURÁK: Ha csak az a bajod, tudok én mást is. *(Énekel.)*
Ne menj rózsám a tarlóra,
Gyöngye vagy még a sarlóra.
Ha megvágod kis kezedet,
Ki süt nekem lágy kenyeret?

ÖRZSE *(Durcásan ide-oda kapkodva tesz-vesz a szobában.)*

DURÁK: Hát esse jó! De tőhetsz tülem, amit akarsz.
Nincs kedvem veszekönni, mer aszongya a nóta,
hogy aszongya! Ide hallgass asszony, a nemjóját!
(Énekel.)

Magasan repül a daru,
Szépen szól.
Haragszik a kis angyalom,
Mer nem szól!
Ne haraguggy édes rózsám
Sokáig!
Tied vagyok, tied leszek
Koporsóm bezártáig!

ÖRZSE (*mintegy a nótára felelve*): Hászén, ha megszólalást akar kend, megszólalok én, de mingyárt! Ugyis az fekszi a bögyömet, hogy nem szóhatok. Mer aszondom, hogy igenis, kend az oka a szégyönnek!

DURÁK: Ne keserijj asszony, leginkább a mai szent vasárnap délután nyughass!

ÖRZSE: Há persze, hagyjak el én is mindönt, mint kend. Tán még együtt nótázzak is kenddel. Mer kend azt se bánja, ha ujjal mutogatnak is ránk a faluban!

DURÁK: Most mán utójára kérlek, de igön szépen kérlek, ne ögyön a fene!

ÖRZSE: Hogy még ne ögyön! De igön is ösz, mer öhet!

DURÁK (*tölt, iszik, aztán odacsapja a poharat*): Most mán ölég lögyön!

ÖRZSE: Nagy leginység köll az ijenhöz is, akár a nótázáshoz! De ne gondujja kend, hogy mögijedök. Nem ojan fábul vagyok én. Hát jó! Kend nem akar utána lépni, majd mönök én. Választáskó is mindig a sarkába vótam kendnek, hogy szavajjon a miniszter sógorra. De akár a süket oláhnak. Most aztán láthattya, mire mönt vele. Az András sógor mög a József sógor is előbbrevaló neki. A nem tom micsodáját a kódissának! Ha nem szónokol a nagy kocsmába . . .

DURÁK: Ne politizájj, ne politizájj!

ÖRZSE: Több jussom van hozzá, mint kendnek!

DURÁK: Asszony!

ÖRZSE: Tán nincs igazam? Három gyerökné kezdődik a fehérszömélök szavallati joga, oszt neköm épp a duplája! . . .

DURÁK: *A torkát reszeli.*

ÖRZSE (*hangot változtatva, hizelkedőn*): Apjukom!...

DURÁK: No?

ÖRZSE: Én üzentem utána!...

DURÁK: A Pióca úr után?

ÖRZSE: Úhüm!

DURÁK: Hát nem mögmontam, hogy szóba ne ájj vele. Svindlér az a Pióca, én látom! Úsmérem az ijjet!

ÖRZSE: Pogány kend, egészen pogány. Még a szentekbe se hisz mán. Én a tulajdon szömélös két szömömmel láttam az András sógorékná, mög a József sógorékná is a minisztör sógor levelit...

DURÁK: Azt-e?

ÖRZSE: Azt bizony. Hogy így mög úgy, köszöni a nagy szívességüket. Nem ér rá, de ehol küdi a titkárgyát, vagy mifenéjit, csak hallgassanak rá!

DURÁK: A Pióca úr a titkárgya?

ÖRZSE: Ahhát!

DURÁK: Hát csak aszondom, hogy a fene a gusztusát a minisztör sógornák!

ÖRZSE: Ugyan má! Hát baj is az, hogy mijen kívülről, akit küdött. Hát förtelmes az igaz, nem kéne se testömnek, se lelkömnek. De ha ü osztya a minisztör sógor ajándékát?

DURÁK: Ajándékát?

ÖRZSE: No látja kend!

DURÁK: Ajándék... Hát mán a szögény embörbü lött úrba se löhet bizni. Hát mán a minisztör sógor is loptya az országot?...

ÖRZSE: Hát ezt mög hunnan vöszi kend?

DURÁK: Ű hunnan vöszi az ajándékra valót?!

ÖRZSE: Az az ü dóga! Most csak az a fő, hogy mi ki ne maraggyunk! Fogaggya kend jó szívvvel!

DURÁK: Piócat?

ÖRZSE: Azt.

DURÁK: Mögtiltottam, hogy szóba ájj vele!

ÖRZSE: Hászén épp azér üzentem utána vasárnap délutánra. Én nem szólok vele. Gondútam, hogy majd az édös párom!

DURÁK: Én avval a svindlérrel?!

ÖRZSE: Modorájja mán kend magát egy kicsit az én kedvemé!

DURÁK: Nem fülík a fogam hozzá!

ÖRZSE: No de lelköm egy uram. Gyün is mán! *(Az ablak felé mutat, amely előtt éppen elsuhan egy fura alak.)*

DURÁK *(feláll)*: No akkó én nem vagyok itthun! *(Kopogás.)*

ÖRZSE *(Durákhöz)*: Abból, hogy beszél vele, nem löhet semmi! *(Kifelé.)* Szabad!

2. JELENET.

Voltak, Pióca.

PIÓCA *(sunyin betolakodik. Sportruha, micisapka, gépkocsi szemüveg, irattáska, bőrbajusz, pofaszakáll, Örséhez)*: Csókolom a kisztihandját, cségos asz-szonyom!

ÖRZSE: Hozta Isten! *(Durákhöz.)* Látja kend, mijen szintiszta uriembör! *(Piócahoz.)* Foglaljon helyet nálunk! *(Kötényével letöröl egy széket.)*

PIÓCA: Nem tudom jó helyen járok-e? Durák Márton földbirtokos urat keresem!

DURÁK (*büszkén*): Durák Márton én vónék. Hanem a földbirtok . . . Az sok. Hászzen az is lenne valamelyes, ha a javát el nem szönnék adóba!

PIÓCA: Jó vicc! Sláger vicc!

DURÁK: Mit sógorviccözik itt neköm?

PIÓCA: Nagyon jó! Boldog lehet a cségos asszony, hogy ilyen vicces ura van, mint a földbirtokos úr.

DURÁK: Aszondom, hogy ne csúfológgyon velem, mer ha én . . .

ÖRZSE: De édös párom! (*Piócához.*) Tessen helyet foglalni. (*Durákhoz.*) Újjön le kend is, oszt igyanak mög egy pohár bort a titkár úrral!

DURÁK: Hát nem bánom. De azt előre mögmondom, hogy ezön az italon kívül ögyebet ki nem szöd belülem!

PIÓCA: Hogy én valamit kiszedjek? Stók ments! Hogy méztat ilyet? . . .

DURÁK: Haggya csak, ne erőköggyön. A bort is csak azé nem sajnálom, mer fanyar, mint az éretlen kökény. Magam is csak kínomba iszogatom. Legalább lesz egy kis segítségöm!

ÖRZSE (*kötényével poharat töröl, Pióca elé teszi*): Tessen!

PIÓCA: Bolondja vagyok a fanyar bornak. Nem mélttatik hinni, hogy az milyen egészséges! Tetejezve tessék tölteni!

DURÁK: Ne mongya, hogy sajnálom! (*Tölt.*)

PIÓCA (*Koccint*): Kedves egészségükre! (*Keserves ábrázattal, szemmel látható erőlködéssel lenyeli az italt.*) Erre mélttatik mondani, hogy fanyar? Jobb mint a tokaji.

DURÁK: Ha nagyon kívánja, adhatok még belüle.
Van egy pár hektó!

PIÓCA: Igazán nagyon köszönöm. Ha méltat-tik leg-
kegyelmesebben megengedni, majd átküldök egy
üveget.

DURÁK: Azt má nem. Nem úgy értöttem, de itt po-
fázhat, amennyit akar!

PIÓCA: Nagyon kedvesnek tetszik lenni!

DURÁK: Mi szél hozta erre?

PIÓCA: A számból tetszett kivenni. Én is éppen ezt
óhajtottam előadni. A cségos asszony volt szíves
üzenni.

ÖRZSE: Hát persze, mikor vót szíve mögfeledközni
rülunk!

PIÓCA: Nem szokásom a hölgyekkel ellenkezni, de
rósszul mélttatik tévedni! Durák Márton cségos
urékat kifelejteti?!

DURÁK (*gyanakodva*): Cségos asszony, cségos úr?
Hát ez mög miféle titula?

PIÓCA: Naccségos, bocsánat, de meg van az a rossz
szokásom, hogy egy kicsit hirtelen beszélek.

DURÁK: Értöm, ez a parasztnak kidukáló nagyságos
uraság!

PIÓCA: Stók ments! De ha mélttatik . . . Hát az úgy
volt kremásson, hogy azt mondja nekem a ke-
gyelmes . . .

DURÁK: A kegyelmes?

PIÓCA: A miniszter úr őnagyméltósága . . .

ÖRZSE: A minisztör sógor! Értse mög mán kend.

DURÁK: Hát igön! (*Pipát vesz elő, kostök zacskóból
tömködi.*)

PIÓCA: Hát azt mondja a kegyelmes, nézd csak
fiam Samu . . .

DURÁK: Samu ?

PIÓCA: Igenis kremásson, ha megméltztatik ugyanis
bocsátani, engem véletlenül Samunak kereszteltek.

DURÁK: Azé, mer tudtommal egyik fia se Samu a
minisztör sógornak !

PIÓCA: Jó vicc, slágervicc !

DURÁK: Mit akar mán mögen a sógorviccel ?!

PIÓCA: Mondom, igen jóba vagyok a kegyelmessel.
Csak úgy bánik velem, mint a fiával. Hát azt
mondja a kegyelmes : nézzd csak fiam Samu, nem
érek rá a rokonsággal törődni. Még majd azt hiszik,
hogy rátarti lettem. Eredj le hozzájuk, vigasztald
meg őket a nevemben.

DURÁK: Úgy-e ?

ÖRZSE: Hát erre nem szólhat kend semmit, mer ez
igázán szép a minisztör sógortúl. *(Köténye csücs-
kével nyomkodja a szemét.)*

PIÓCA: Aztán azt mondja a kegyelmes : ne menj üres
kézzel drága Samu fiam. Ihol egy-egy levél min-
den rokonnak. Megírtam benne, amit akartam.
(Kotorász az irattáskájában.) Persze, hogy kegyed-
ről se feledkezett meg Durák Márton úr. Itt van
tessék ! Csak mindenhol olyan szívesen marasz-
tottak . . .

ÖRZSE *(kikapja Pióca kezéből a levelet)*: No lám !
Csakugyan ! *(Olvassa a címzést.)* Nagyságos Durák
Márton földbirtokos úrnak.

DURÁK *(kiveszi az asszony kezéből a levelet)*: Hozd
elő a pápaszömömet. *(Föltépi a boritékot.)*

ÖRZSE (a fiókos szekrény egyik fiókjából kiemeli a zsineggel javított keretű szemüveget): Ihol van édös párom! Fennszóval olvassa kend! (Durák mögé áll és belenéz a levélbe.)

DURÁK (olvas): Kedves rokonny! (Vizsgálgaia az irást.) Kedves rokonny! Szívesen emléközők vissza rád. Fogadd szívesen az én kedves barátomat a Pióca Samu urat. Hallgass rá! Javadat akargya. A küdőtt kis csekélységöt . . . (Vizsgálja az irást.) csekélységöt . . . (Piócahoz.) A minisztör sógor írta ezt tulajdon maga?

PIÓCA: Úgy éljek!

DURÁK: Nyomatatott levél ez, én aszondom.

PIÓCA: Hogy nyomatatott? Lehetetlen. Tévedni méltzatik!

ÖRZSE: Az aláfirkañtás a sógor keze. Nézze kend a bö böötüt. Az oskolába is mindig malacot ejtett az elejibe. Ehol a malac!

DURÁK: Ojjas! (Megnyálazza az újját és dörsöli az irást.) Furmányos tenta, úri tenta. Nem kenyi be az embör kezit.

PIÓCA: Hogy méltzatik olyat gondolni. A minisztereknek a legfinomabb tentát mérik. Az nem keny. Kenyész, az ki van létezve. Ez külön miniszteri tenta.

ÖRZSE: Hát persze. (Durákhöz.) Nem ért kend ahhoz.

DURÁK: Oszt mi van a zajándékkal?

PIÓCA: Hát kérem azt vasúton küldi a kegyelmes. Csak itt alá kell firkañtani az ajándéköző irást. (Az irattáskából összehajtogatott árkañst vesz elő.) ltt ni! (Töltö tollat kinañ Durákañ.)

ÖRZSE: Irgya kend, nem hallja!

DURÁK: Még nem. Pióca úr, tuggya maga azt, hogy én nem szavaltam a minisztör sógorra?

PIÓCA: Persze, hogy tudom, hogyan tudnám. De azt mondta a kegyelmes, a Marci sógort se hagyd ki, szeretnék kibékülni vele.

ÖRZSE: Mire vár még kend? Csak nem utasítja vissza a minisztör sógor béke jobgyát?

DURÁK: Oszt mi az ajándék?

PIÓCA: Egy porszívó, meg egy villamos zongora.

ÖRZSE: Irgya alá!

DURÁK: Mi fenének? Pióca úr, mongya mög a minisztör sógornak, hogy süsse mög az ajándékját!

PIÓCA: Hogy kerüljek én a kegyelmes elé ezzel az üzenettel?

ÖRZSE: Nem szégyönli kend magát. Ű akar békülni, pedig kendnek lönne dóga, oszt még tovább haragítja!

PIÓCA: Nagyon helyesen méltztatik véleményezni csé-gos asszonyom. A kegyelmes nagyon fog . . .

DURÁK: De mi a fenének nekem a porszivattyú mög a villanyos ongora? Ha még egy vetőgép lönne, nem mondom!

ÖRZSE: Mindönkinek lösz a faluba!

PIÓCA: A kegyelmes se tehet róla. De az idén a sok eső miatt ép ezekből volt csak jó termés.

DURÁK: Nem köll, oszt punktum!

ÖRZSE: Mindönkinek lösz, csak nekünk nem. Szé-gyönbe hoz kend bennünket!

DURÁK (az asszonyi sirástól ingadozva): Oszt mi a fizetség?

PIÓCA (*felháborodva*): Hogy méltztatik föltételezni!
Tiszta szín ajándék. Egy vasba se kerül. Ide tessék firkantani!

DURÁK: Majd elébb mögszömlélöm! (*Ki akarja nyitni az árkus papirost.*)

PIÓCA: Ne tessék! Az fölösleges! Ott már tele van. Ide tessék firkantani!

DURÁK (*Kinyitja a papirost, sillabizálja*): Hát ez mi? (*Örzséhez.*) Eridj fiam, hídd át az András sógort mög a József sógort is.

ÖRZSE: Irgya mán alá kend.

DURÁK: Hát nem értöd, hogy ép azér köll az András sógor is mög a József sógor is. Tudhatnád, hogy tanu nekü semmit alá nem írok!

PIÓCA: Nagyon helyes! Ámbár szerény véleményem...

ÖRZSE: Köszönöm kendnek, hogy mögszörözte neköm ezt az örömet. Mönök mán! (*El.*)

3. JELENET.

Pióca és Durák.

PIÓCA: Szerény véleményem . . .

DURÁK: Azt mondom, hallgasson, míg jó dolga van.

PIÓCA: De hiszen . . . mi akar ez lenni?

DURÁK: (*egy fütyköst vesz elő a sarokból*): Majd mingyárt mögmondom. Oda lódújjon a kemőnce mellé!

PIÓCA (*hátrálva*): Ezt igazán nem értem. Kikérem . . .

DURÁK (*a fütykössel fenyegetve*): Pióca úr, kegyed egy svindlér!

PIÓCA: Ilyet nekem!

DURÁK: Isméri Pióca úr a minisztör sógort?

PIÓCA: Kétkedni méltztatik? . . . Mindennap . . .

DURÁK: No ha ismeri, megmondhatja mi van a szemivel?

PIÓCA: A szememmel?

DURÁK: Nem a kegyedével svindlér úr, hanem a sógoréval. Avval, amelyiken a hályog vót?!

PIÓCA: Hályog, hályog . . . Igenis kérem szépen, most már egész jól van! Megoperálták.

DURÁK: Dejszen nem is ismeri kegyed akkor a minisztör sógort. Nem vót az ű szöminek soha semmi baja. *(Fenyegetőleg közeledik Piócahoz.)*

4. JELENET.

Voltak, Örzse, András, József.

ÖRZSE *(Andrással és Józseffel belépve megpillantja Durákat és Piócat):* Szent Isten!

DURÁK *(leereszti a fütyköst):* Hozta Isten sógorékat!

ANDRÁS: Adj Isten!

JÓZSEF: Adj Isten! Mit csinál kend?

DURÁK: Svindlért fogtam!

JÓZSEF: Tán csak nem a Pióca tekintetős úr az?

DURÁK: De bizony, hogy . . . Olvassa kend, hogy mit írt alá! *(Andrásnak nyújtja a Piócatól elvett irást.)*

ANDRÁS *(olvass):* Alulírott elismerem, hogy porszívógépet mög egy villanyos ongorát rőndölők részletfizetésre. Havonta fizetendő 100 pengő. Első részlet átvétel után . . .

JÓZSEF: A kirelájzumát . . .

ANDRÁS: Nem fizetés esetén az összeg végrehajtás útján . . .

ÖRZSE: Végrehajtás . . . licitáció . . .

DURÁK: Az ám! Oszt a minisztör sógort se ismeri!

JÓZSEF }
ANDRÁS } (*egyszerre, fenyegetően*): Nem-e?

DURÁK: Csak hagyják rám. Kiszógátt magyar kiráji csöndér vagyok én. Vakargya ki a sógorékat, Pióca úr! (*Az asztalon kiteríti az írást.*)

PIÓCA (*remegve közeledik az asztalhoz*): De kérem, ezt nem lehet. Ez erőszak. Pedig csak egy kis félreértés. Mindjárt megmagyarázom. Bocsánat!

JÓZSEF }
ANDRÁS } Vakargya!

PIÓCA: Jogérvényes aláírás. Hogy méltztatik gondolni?!

DURÁK: Vakargya! (*A fütykőst ráemeli.*)

PIÓCA (*buzgón vakar*): Ez zsarolás kremásson.

DURÁK: (*vizsgálja az írást*): No jól van Pióca úr, svindlér úr. Igyék rá egy pohárral!

PIÓCA (*iszik*): Még ezt is?!

DURÁK: Anyjuk, nekünk mög hozz abbúl a másikkul. Amíg a Pióca úr eliddogálja ezt a kis vinkót, mink is kortyintgatunk egy kicsit a sógorékkal. Hiszön annyi kérdözni valónk van a minisztör sógorrúl.

FÜGGÖNY.

teri összeköttetésekkel szédíti a jó falusiakat, s ezek bízza az ősi erényben, olvasás nélkül írják alá az általuk kérvénynek hitt megrendelő-íveket. Durák azonban radikális eszközökkel menti meg komáit az esedékes részletektől: botot ragad a helyzet tisztázására. Ilyen meggyőző érvnek Pióca úr sem tud ellenállni és sürgősen kikaparva a sógorok neveit, más vidékre teszi át főhadiszállását.

133. szám. Szöktetés a Parnasszusról.

Vígjáték 1 felvonásban. — Irta Goriczky Elvira. — 9 leány- és 4 nőszereplő — Szín: szoba. — Ára 1'20 P.

Özvegy Berettyóné mindhárom lánya művésznőnek készül: Bozsa operaénekesnő szeretne lenni, Bicu színésznő, Ila pedig menyasszony, ami ma szintén művészetnek számít. Mindhármán nagynénjük, Komlódy Lóna pénzén szeretnék álmutkat megvalósítani, aki azonban maga is arának érzi magát a csinos fogorvos elszánt udvarlása folytán. A legkisebb hug, Katica azután kiugratja a nyulat a bokorból, összeboronálja nénikéjét a fogorvossal, aki szökve hagyja ott a két jövendőbeli primadonnától hangos házat, de megígéri, hogy hozzásegíti őket a világot jelentő deszkákhoz, színésznőt csinál belőlük, Katicából tanítónőt, Berettyónéból pedig boldog családanyát. Remélhetőleg ő sem jár rosszul a fogorvossal.

134. sz. Szellemjárás.

Vígjáték 3 felvonásban. — Irta: técsői Téchy Kata. — 7 nő- és 3 leányszereplő. — Szín: nappali szoba. — Ára: 1'50 pengő.

Vidéki úri penzióban tarka társaság verődik össze. Kómikusnál kómikusabb figurák: az affekta báróné és túlmodern lánya; Pincsiházy kisasszony elmaradhatatlan ölebével; Zsírosné, a vidéki újgazdag és leánykája, végül Paperlapapp Fáni, a vénkisasszony, aki annyit beszél, mint hat politikus és nem is igen rendelkezik több sütnivalóval. A társaság nehezen melegszik össze, de a bárónéra igen jó hatással vannak Zsíros mama milliói s ez elsímitja a társadalmi ellentéteket. Malmosné, a penzió jóravaló tulajdonosnője bosszusan értesül arról, hogy a társaság Fáni kisasszony propozíciójára szellemidézéssel szórakozik. Félteve a penzió jóhíret, erélyesen kikel a bosszantó babona ellen, de fellépése nem jár kellő eredménnyel. Két hű cselédje azonban alaposan rápirít a szeánszózó társaságra: kisértetet játszanak és megjelenésükkel óriási paníkot keltenek a szellemidézők között. A ven-

dégek először bosszankodnak, hogy nevetségessé tették őket, később azonban együtt nevetnek a többiekkel és megbocsátanak a mókás cselédeknek. A szeánszok végetérnek, de Zsírosné kislánya még egyszer utóljára ráijeszt Fáni kisaszszonyra. A tréfa kielégítő eredménnyel jár: a szaporabeszédű vénkisasszonyban néhány percig benne reked a szó, amire még nem volt példa.

135. szám. Nótás Katica.

Vidám játék elemi iskolásoknak. — Irta Erdődy Mária. — 31 gyermekszereplő. — Szín: erdő. — Ára 80 fillér.

Az erdő tündérékje ő: Nótás Katica, akinek dalától újból illatoznak az elhervadt virágok s meggyógyulnak a tépett madárszárnyak. Virágok, lepkék, kismadarak várják ujjongó örömmel kis barátjüket, akinek ajkán felcsendül a nóta s Erdőországban kisüt a nap és úrrá lesz a jókedv.

136. szám. Tündérek bosszúja.

Vidám játék ovódásoknak. — Irta Erdődy Mária. — 34 gyermekszereplő. — Szín: erdő. — Ára 80 fill.

Bájos tündérjáték ovódások részére. A mesék hazájában, az erdőben játszódik, szereplői virágok, törpék, Tündérkirály- és királynő, Béka úrfi, Gólya néni és más kedves mesealakok. Szépen gördülő verszetben értesülünk a tündérek bosszúvágjáról, mert a gyerekek letépték virágtestvéreiket. Mondanunk sem kell, hogy a bosszú elmarad, hiszen a gyermekek a jó pap bácsi számára szedték le a virágokat, neki akartak örömet szerezni. A tündérek megengesztelődnek s az egész erdő a gyerekekkel ünnepel. A kis színmű különösen névnapj vagy más ünnepélyekre alkalmas.

Ára 80 fillér.
